

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10479** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Новатор (Л.) С.“ със седалище в Л., чрез адв. М., срещу решение № РС-22-/1/ от 27.01.2023г. на председателя на Патентно ведомство, с което е оставена без уважение жалбата срещу решението от 26.08.2021г. на състав по опозиции за отхвърляне на опозиция с вх. № BG/E/2020/70143230 от 23.04.2020г. срещу регистрацията на марка с вх. № 157332 NOVATOR, комбинирана, за услугите „управление на недвижимо имущество; отдаване под наем на недвижимо имущество; отдаване под наем на офиси за съвместна работа“ от клас 36 на МКСУ.

Жалбоподателят посочва, че е налице сходство между услугите в клас 36 „финансово управление, инвестиране на капитали“, за които е регистрирана европейска марка с рег. №[ЕИК] NOVATOR, и тези от клас 36 „управление на недвижимо имущество; отдаване под наем на недвижимо имущество; отдаване под наем на офиси за съвместна работа“, за което е заявена за регистрация марка с вх. № 157332 NOVATOR. Според жалбоподателят финансовото управление включва дейности по управление на парични средства с цел придобиване на облаги в дългосрочен план. Тази дейност не се извършва само от финансови или кредитни институции. Тя предполага управление на финанси, което се предлага от дружества, които предлагат услуги по управление на инвестиции, вкл. на недвижими имоти. Отдаването им под наем е дейност по управлението им, което е част от услугата по финансово управление. Това е така, защото управлението на недвижимо имущество

има финансов аспект: реализиране на приходи, оптимизиране на разходи, отчет за финансовото управление на имуществото. Неправилно ответникът е приел, че липсва сходство, защото услугите по финансово управление са насочени към управление на финансови средства, независимо от техния източник. Напротив, точно този аргумент е в полза на твърдението за частично припокриване с услугите по управление на имоти. Двете услуги се предлагат от едни и същи търговци, по едни и същи търговски канали. При управлението на имоти съответния търговец следва да има персонал, който да отговаря за експлоатацията на имуществото, така че да се увеличи доходността от негои да се оптимизират разходите. Услугите по управление на имоти и на финансово управление се предлагат в едни и същи офиси, чрез едни и същи уебсайтове. Припокриват се и потребителските кръгове на тези услуги. Същото се отнася и до услугите по инвестиране на капитали. Това е дейност по разходване на пари в активи, чието последваща експлоатация ще генерира доход, който да покрие разхода и да реализира печалба. Инвестирането в недвижими имоти е инвестиция в актив с цел бъдеща печалба. Следователно инвестирането на капитали и управлението на недвижими имоти имат връзка на допълване помежду си, тъй като след инвестицията в имот, същият следва да бъде експлоатиран, което изисква услуга по управлението им. Последното не се извършва при придобиване на имота за лични нужди, а само с търговска цел. В подкрепа на твърденията си жалбоподателят представя разпечатки от сайтове на 7 търговски дружества за управление на инвестиции относно предоставяните от тях услуги, сред които такива по финансово управление и управление на недвижими имоти. Наличието на сходство между посочените услуги създава вероятност от объркване на потребителите, които могат да свържат процесната марка с по-ранната такава по отношение на техния произход. Поради това се моли съда да отмени процесното решение на председателя на ПВ. Претендират се разноски. Подробни съображения се развиват в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - председателя на Патентно ведомство, редовно уведомен, в становище от 24.03.2023г. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. В осз на 06.11.2023г. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Заинтересованата страна- „Новатор България“ ЕООД, редовно уведомена, в отговор от 04.07.2023г. оспорва жалбата. Твърди се, че не е налице сходство между посочените по-горе услуги, тъй като финансовото управление включва бизнес функцията, която се занимава с печалба, разход, кредит, оборотен капитал, парични потоци. Същите не включват механизмите за получаване на тези потоци, а само тяхното управление, веднъж получени. Управлението на недвижими имоти, освен получаване на наем, включва организиране на поддръжка, ремонт, събиране на такси, участие в общи събрания на ЕС и т.н. Всяко дружество по принцип извършва дейност по реализиране на приходи, разходи и печалба. Получаването на наем обаче не прави услугата по управление на имота финансова. Това е дейности върху недвижим имот, а не дейност върху парични потоци. Финансовото управление може да включва придобиване на недвижими имоти, но това не означава, че включва и управлението на тези имоти. Посочените услуги се предоставят от различни търговци. Финансовото управление най-често се предоставя от финансови институции – банки, и др., а управлението на недвижими имоти – от дружества, които оперират на имотния пазар.

Възможно е да има ограничен дял на дружества, които предлагат и двете услуги, но това не е обичайната практика. В подкрепа на изложеното ЗС се позовава на линкове към интернет страници на търговски дружества за управление на недвижими имоти, които не управляват капитали, както и за обратния случай. Следователно услугите се предлагат от различни търговци по различни канали на разпространение. Дори и потребителският кръг на двете услуги да съвпада, това не води до извод за сходство между тях. Същото се отнася и до сравнението с услугата инвестиране на капитали. Последната е свързана с управление на парични активи, а не физически такива. Капиталите са паричен израз на стойността на активи, като последните могат да бъдат и недвижими имоти. Като паричен израз, капиталът носи доход в лихва или дивидент, а недвижимият имот носи доход в наем. Следователно става въпрос за различни дейности, които генерират различен вид доход, с различна цел. При управление на имоти целта не придобиване на ново имущество, а използване на налично такова, за разлика от управлението на капитали, което цели инвестиране в нови активи. Не е задължително това придобиване да е свързано непременно и с управлението на тези активи. Поради това не е налице идентичност или сходство между услугите, което да може да доведе до объркване на потребителите, включващо възможност за свързване с по-ранната марка – основание за отхвърляне на жалбата. Подробни съображения се развиват в писмени бележки по съществото на спора. Не се претендират разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред ПВ е образувано по искане вх. № 157332/12.12.2019 г. от „Новатор България“ ЕООД за регистрация на марка NOVATOR, комбинирана за стоки и услуги от класове 16, 35, 36, 38, 41 и 42 от МКСУ, подробно описани в искането. От експертно заключение е установено, че заявката отговаря на изискванията за формална редовност, въз основа на което същата е публикувана в ОБ на ПВ, бр. 02.2/28.02.2020г.

На 23.04.2020г. жалбоподателят в настоящото производство е подал опозиция срещу регистрацията на марката в частта за определени услуги от класове 35 и 36, защото същата е сходна на собствената му марка на ЕС NOVATOR, словна, с рег. №[ЕИК], заявена за регистрация на 27.08.2018г. и регистрирана на 15.12.2018г. за идентични или сходни услуги от класове 35 и 36, а именно услуги по финансово управление и услуги по инвестиране на капитали. Сходството в словния елемент е фонетично, смислово и визуално, което създава вероятност от объркване на потребителите.

Уведомление за подадената опозиция е изпратено на заявителя, който на 23.12.2020г. е депозирал отговор. Посочил е, че заявената марка не е изписана идентично със словната марка на опонента, поради което словният елемент не е доминиращ и отличителен. Липсва и фонетично сходство. Потребителите не могат да се объркат, доколкото става въпрос за различни фирми, опериращи на различен пазар с различни мащаби. Липсва сходство и в заявените услуги, които са конкретни, за разлика от тези на опонента, които са формулирани общо и касаят финансови консултации и инвестиционна дейност. Заявените услуги касаят дейност, които са характерни за всяка търговска дейност.

Жалбоподателят в настоящото производство е изразил становище по отговора от

05.02.2021г., в което е направил подробен анализ на фонетичното, смислово и визуално сходство на марките, както и на сходството в заявените услуги с тези, за които е регистрирана неговата марка.

Въз основа на тези доказателства състав на отдела по опозиции към ПВ е постановил решение от 26.08.2021г., с което е оставил без уважение опозицията по отношение на услугите от клас 36: „отдаване под наем на недвижимо имущество, отдаване под наем на офиси за съвместна работа, управление на недвижимо имущество“. Уважил е опозицията и е отказал регистрацията на заявената марка за всички услуги от клас 35 и за останалите услуги от клас 36. За да отхвърли опозицията, е приел че посочените услуги не са сходни с услугите на по-ранната марка, тъй като обхващат управление на недвижими имоти, посредничество и консултации в тази връзка. Потребителите разграничават тези услуги от тези на финансовите институции. Последните ги предоставят с цел управление на паричните средства на техните клиенти – съхраняване, преводи, заеми, финансови операции, а не с отдаване под наем и управление на недвижими имоти. Тези услуги не се предоставят на едни и същи места и от едни и същи търговци. Въпреки, че между марките е налице визуално, фонетично и смислово сходство, потребителите не могат да се объркат, защото тези услуги са специализирани и степента на внимание е висока. Срещу това решение в отхвърлителната част „Новатор (Л.) С.“ е подало жалба от 05.10.2021г. до председателя на ПВ, към която е приложило извадки от уикипедия относно смисловото съдържание на думата „капитал“ и неговите аспекти. В отговор на жалбата от 29.11.2021г. ЗС е оспорила жалбата, като е приложила извадки от речник на българския език относно значението на думите капитал и недвижим имот, както и тълкуване на доходите от тях – лихва и дивидент. По жалбата „Новатор (Л.) С.“ е изразил становище от 06.01.2022г., към което не е приложил нови доказателства. В становище от 18.01.2023г. отделът по спорове е отхвърлил жалбата, като е приел, че липсва сходство между услугите клас 36: „отдаване под наем на недвижимо имущество, отдаване под наем на офиси за съвместна работа, управление на недвижимо имущество“ на заявената марка с тези от същия клас по „финансово управление, инвестиране на капитали“ на по-ранната марка. Жалбата е оставена без уважение с процесното решение, като е прието, че не е налице един от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав на чл. 12, ал.2, т.2 от ЗМГО – липсва идентичността или сходството на стоките или услугите на заявената и по-ранната марки. Първите се отнасят до действия по експлоатация и поддържане на реално недвижимо имущество, вкл. отдаване под наем, и се предоставят от лица, които специализирано се занимават с управление на имоти. Последното включва поддръжка, ремонт, събиране на такси за ЕС, участие в общи събрания и др. Услугите по финансово управление се предоставят от финансови институции за управление на парични средства и включват депозити, заеми, преводи, и др. Част от тях могат да включват опериране на финанси с цел закупуване на недвижими имоти или управление на финанси, придобити от отдаване под наем на такива. Въпреки това услугите на по-ранната марка имат чисто финансов аспект за управление на финансови средства, независимо от източника и целта на разходването им. Освен това сравняваните услуги имат различни източници и канали на разпространение, тъй като се предоставят от стопански субекти, специализирани в различни сфери на дейност. Предвид изложеното управлението на недвижими имоти няма допълващ характер по отношение на услугите по финансово управление. Дори потребителският им кръг

частично да се припокрива, много различни продукти имат и същ кръг потребители. Поради това липсва сходство между посочените услуги. Същото се отнася и до сравнението с услугите по инвестиране на капитали. Последното изисква професионално отношение от специалисти, които извършват такава дейност по занятие. Действително понятието капитал включва и инвестиция в недвижими имоти. Но в някои случаи тя се прави за лични цели, за разлика от спекулативния характер на инвестиране на капитали. Освен това инвестирането няма отношение към фактическите действия по управление на вече придобито недвижими имущество. Въпреки, че марките за посочените услуги имат визуално, смислово и фонетично сходство, няма вероятност от объркване на потребителите, предвид липсата на сходството между самите услуги. Жалбоподателят е уведомен за процесното решение по имейл на 01.02.2023г. Жалбата срещу него е подадена на 09.03.2023г.

В съдебното производство са представени разпечатки от уебсайтове на международните компании Colliers, Retta, Esther Lauder, Iberinve, Indigo real Estate Management, CobelPro и AG Capital, които предлагат услуги на финансово управление, включващи и услуги по управление на недвижими имоти. Представени са още извадки от Речник на българския език, Счетоводен стандарт 1, разпечатки от сайта на НАП.

По делото е назначена и приета съдебно-маркова експертиза, според заключението на която сравняваните марки са визуално сходни във висока степен и имат фонетична и смислова идентичност. Услугите по управление на недвижимо имущество са комплексни и включват всички дейности, необходими за ефективното функциониране на един имот: поддръжка – техническа, ремонти, прилежаща инфраструктура; административно управление - обработка на документи, контрол на плащания на такси и сметки, обработка на жалби и запитвания от наематели; финансово управление – събиране на наеми, управление на разходи, финансови отчети към наематели и наемодатели; юридически услуги – осигуряване съответствие с местни регулации, данъчно третиране, подготовка на договори и т.н. Услугата отдаване под наем на недвижими имущество е по-обща от услугата отдаване под наем на офиси за съвместна работа, но и двата се сходни и обхващат: Маркетинг и рекламна кампания за привличане на наематели; договаряне, вкл. преговори, подготовка на документи и подписване на договор за наем; подбор на наематели – проверка на кредитоспособност, история на плащания; управление на наемните отношения – проследяване на текущи плащания за наем и сметки, медиация и разрешаване на спорове между страните; правни и административни услуги – проследяване на задължения, процедури по прекратяване на договори и др. В частта за офиси тези услуги могат да включват и осигуряване на помещения за срещи и заседания за временно ползване, организиране на събития и срещи, осигуряване на инфраструктура – интернет свързаност, мебели, техника и т.н. Услугата по инвестиране на капитали е част от процеса на разпределение на финансови ресурси в различни активи с цел доход и включва: оценка и избор на инвестиционни продукти – акции, облигация, недвижими имоти, и др.; диверсификация или разпределение на инвестиционния портфейл между различни налични активи с цел намаляване на риска и повишаване на дохода; разработване на дългосрочни и

краткосрочни стратегии за инвестиране. Услугата по финансово управление включва процесите, чрез които едно лице управлява финансови ресурси, вкл. разработване на бюджет, прогнозиране на приходи и разходи, управление на парични потоци, контрол на разходи, управление на риска. От така направеното описание на услугите следва, че услугите за финансово управление представляват професионални услуги за управление на финансови активи с цел постигане на стабилност, растеж на приходи и дългосрочна ефективност посредством набавяне на финансова информация, извършване на финансови анализи, оценки и консултации. За разлика от тях услугите по управление на недвижими имоти касаят комплексно управление на един вид материални активи – недвижими имоти, по отношение на различен набор от дейности, които не само финансови. Предназначението на услугите също е различно, доколкото в основата на услугата управление на недвижими имоти е недвижимият имот като актив, което не е отличително за услугите по финансово управление. Услугите по финансово управление се ползват от хора, инвеститори на парични средства чрез различни канали или начини – в акции, облигации, ценни книжа, инвестиционни фондове, и др. Управлението на недвижими имоти се предоставя на лица, които вече са собственици на такива имоти. Двата вида услуги са независими и не са в отношение на допълване. Те се предлагат и от различни търговци – в единия случай това са финансови анализатори, консултанти или инвестиционни посредници, а в другия – от дружества за управление или агенции за недвижими имоти. Услугите по финансово управление се извършват от различни организации в сферата на финансите – банки, одиторски и консултантски компании, като каналите на разпространение могат да бъдат както посредством индивидуални срещи, така и с организиране на тематични събития и семинари, онлайн платформи. Част от тези дейности са в лицензионен или регистрационен режим, подлежат на контрол от Комисията за финансов надзор или БНБ. Управлението на недвижими имоти не е специализирана финансова дейност, а обичайна такава по поддържане и експлоатация на един имот. Тя не изисква лицензи и може да се извършва от широк кръг търговци с познания в сферата на недвижимите имоти. Потребителите на финансови услуги са достатъчно добре осведомени, наблюдателни и съобразителни. Нивото на внимание е доста високо при избирането им. Потребителите на услугите, свързани с недвижими имоти, проявяват внимание по-високо от средното, но по отношение на един пазар – на недвижими имоти. Предвид липсата на сходство между двата вида услуги и с оглед повишеното внимание на потребителите им, вероятността за объркване е ниска и по-скоро непряка. Относно приложените от жалбоподателя разпечатки от сайтове на 7 компании е видно, че става въпрос за дружества, които са с предмет на дейност управление на недвижими имоти, като финансовото управление е подпомагащо в рамките на общата услуга, т.е. като администриране на финансови дейности, плащане на такси и сметки, събиране на наеми, начисляване на разходи, бюджетиране и планиране на общи разходи за имотите и т.н. Това финансово администриране не е самостоятелна услуга по финансово управление. В осз вещото лице пояснява, че непряко объркване е налице, когато потребителите знаят, че става въпрос

за услуги на различни лица, но може да вярват, че има връзка помежду им предвид високата степен на сходство на марките.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице – адресат на оспорения акт, който го засяга неблагоприятно, в срока по чл. 84, ал. 1 от ЗГМО. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата материална компетентност, съгласно чл. 75, ал. 12 от ЗМГО, според който компетентен да се произнесе е председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател. Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 от АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока. Оспореното решение е в писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му, като е осигурено участието на страните в производството и са разменени представените от тях доказателства. Спорът се свежда до приложението на материалния закон.

Съгласно чл.12, ал.1, т.2 от ЗМГО когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. В случая административният орган е установил, че марката на жалбоподателя е по-ранна и между нея и заявената е налице смислова и фонетична идентичност, както и визуално сходство. Поради това е изследвал марките от гл.т. на идентичност и сходство на услугите по клас 35 и 36, в частта между заявените от ЗС „отдаване под наем на недвижими имущество, на офиси за съвместна работа и управление на недвижимо имущество“ и посочените в жалбата услуги по „управление на капитали и финансово управление“. Това определя и обхвата на съдебния контрол – единствено върху обстоятелството е налице сходство или идентичност между тези услуги до степен, че да създава възможност от объркване на потребителите, които могат да свържат услугите с по-ранната марка.

Съдът намира, че става въпрос за две различни групи услуги, които имат самостоятелен характер и са различни по съдържание, естество, предназначение, начин на използване, разпространение и релевантен кръг потребители. Услугите са различни по съдържание. Едните касаят цялостното управление на недвижими имоти, от което финансовия аспект е само една част и той не съвпада по съдържание с този на финансовите услуги. Той касае събиране на приходи, извършване на разходи и изготвяне на отчет. Другите касаят управление и инвестиране на финансови средства, които вече са събрани, като инвестирането им в недвижими имоти е само една малка част от управлението на тези средства и то не съвпада с финансовия аспект на управлението на недвижими имоти. Услугите са различни по естество – техните качества и характеристики, посочени по-горе, са различни предвид различния обект и обхват на тези услуги. Това е така, защото имат различно

предназначение – в единия случай да осигурят ефективно управление на имоти чрез запазването им при експлоатация и чрез генериране на доход, а в другия случай – да осигурят ефективно управление на финансови ресурси чрез набавяне на финансова информация, анализ, оценка и взимане на решение с цел запазване и увеличаване на финансовите средства. Услугите се използват по различен начин – едните чрез съхраняване и използване на недвижими имоти, а другите – чрез инвестиране в различни финансови инструменти. Услугите достигат до потребителите по различни канали и от различни търговци. В единия вид услуги това са дружества по управление на имоти или агенции за недвижими имоти, които извършват услугите на място, в самия имот или в офиса си; в другия вид услуги това са финансови институции, като в зависимост от обхвата на дейността им, могат да бъдат банки, одитори, консултанти, асет компании, застрахователи, пенсионни дружества и др. Последните действително подлежат на лицензионен или регистрационен режим предвид естеството на услугите, които извършват и обществения интерес, ангажиран в тях, който следва да бъде защитен. Тези услуги се предоставят в офисите на съответните институции или онлайн, тъй като финансовите средства са в банкови сметки или в дигитална валута, а не в кеш. Посочените по-горе разлики са съществени, защото определят и различен кръг потребители на двата вида услуги. Едните са собственици или ползватели на недвижими имоти, а другите притежатели на финансови активи, които желаят да запазят и/или увеличат. Доколкото и в двата случая интересите са значителни, то потребителите и на двата вида услуги са изключително внимателни, осведомени, следящи пазара на съответния вид услуга, имащи мнение за всяка дейност, включена в тези услуги, както и за репутацията на съответните компании, които ги предлагат. Поради това те не могат да се объркат като свържат услугите от заявената марка с тези на по-ранната на жалбоподателя. Дори да се приеме, че има вероятност от непряко объркване на потребителите, тази вероятност е по-скоро теоретична, доколкото потребителите разграничават услугите, които търговците предоставят преимуществено като основен предмет на дейност, от услугите, които осъществяват по изключение като странична дейност, произтичаща от основната. Така например на банките, които предоставят финансови услуги, понякога се налага да управляват имоти, придобити вследствие на ипотeki за непогасени кредити, но потребителите не считат тези институции за търговци, които осъществяват услуги по управление на недвижими имоти.

Горните съображения налагат извод, че решение № РС-22-/1/ от 27.01.2023г. на председателя на Патентно ведомство, с което е оставена без уважение жалбата срещу решението от 26.08.2021г. на състав по опозиции за отхвърляне на опозиция с вх. № BG/E/2020/70143230 от 23.04.2020г. срещу регистрацията на марка с вх. № 157332 NOVATOR, комбинирана, за услугите „управление на недвижимо имущество; отдаване под наем на недвижимо имущество; отдаване под наем на офиси за съвместна работа“ от клас 36 на МКСУ, е законосъобразно. Жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200лв., определен съгласно чл. 37 от

ЗПП и чл. 24 от НЗПП.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Новатор (Л.) С.“ със седалище в Л., чрез адв. М., срещу решение № РС-22-/1/ от 27.01.2023г. на председателя на Патентно ведомство, като неоснователна.

ОСЪЖДА „Новатор (Л.) С.“ да заплати на Патентното ведомство юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: